

ภาพลักษณ์ เรื่องที่ไม่ควรพลาดในการสมัครงาน

มาพูดถึงการเตรียมตัวก่อนไปงานนัดพบแรงงานกันบ้าง หลายคนมองว่าไม่น่าจะมีอะไรสำคัญที่ต้อง พูดยิ่ง ซึ่งความจริงเรื่องนี้ละ....สำคัญที่สุดขอเริ่มที่ตอนต้น นอนกันละ...แหะ...แหะ ไม่ถึงขนาดนั้นหรอก เริ่มตอนแต่งตัวดีกว่า คุณอาจคิดว่าทำไมต้องใส่ใจเรื่องการแต่งตัวด้วย แต่ไปสมัครงานตามบูธเท่านั้น คนเยอะแยะ ใครจะมาสนใจ...

คิดอย่างนั้นไม่ได้นะ ถึงแม้ไม่ได้ไปสัมภาษณ์งาน แต่ความประมาทก็นำมาซึ่งความตายให้เห็นกันเยอะแยะ จึงอยากให้ทุกคนตั้งอยู่บนความไม่ประมาท...ทุกเวลา ทุกสถานที่

ไม่ได้กะเกณฑ์หรอกว่าต้องแต่งตัวให้เนียบเหมือนไปสัมภาษณ์งาน ขอให้ดูดี สุภาพหน่อยละกัน บางงานจัดที่มหาวิทยาลัย คุณใส่ชุดนักศึกษาอยู่ก็แล้วไป แต่ถ้าไปที่อื่น ขอเถอะนะ ไอ้สายเดี่ยว แขนกุด โชว์คือ ผ้าโผล่หัว รุงรัง ยีนส์แบบเซอร์สุดๆ ตะหนิบหรืออะไรเทือกนั้น ูู้...ว่ามันใส่สบาย แถมเหมาะกับกาลดินในที่ที่มีคนพลุกพล่าน เบียดเสียด แต่ขอบอกไว้ตรงบรรทัดนี้.....มันไม่เข้าตาและดูไม่ดีเอามากๆ ...จริงๆนะ

จำไว้ว่าภาพแรกที่คุณอื่นมองเราต้องดีเสมอ เขาถึงอยากรู้จักเรามากขึ้น

ถ้าภาพแรกไม่งามซะแล้วต่อให้ภาพไหนๆ ดีเลิศเลอก็ไม่มีทางที่เขาจะสนใจอีก เป็นสังขรณ์ที่นำมาใช้ได้กับทุกเรื่อง...แม้แต่การสมัครงาน

คุณ ต้องคิดว่าเจ้าหน้าที่ประจำบูธไม่เคยรู้จักมักจี่กับคุณมาก่อน เขาไม่รู้หรอกว่า คุณเป็นเด็กกิจกรรมตัวของคณะ เทอมที่ผ่านมา กวาด A รวดมาแล้ว เทอมก่อน โน้หนักไฟล์ B+ มาแค่ตัวเดียว แต่สิ่งที่ทำให้เขารู้จักคุณได้คือภาพแรกที่เขาเห็น ไม่ว่าจะบุคลิก การแต่งกาย การพูดจา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญ ที่คุณต้องพยายามดูแลให้ดีที่สุด (เท่าที่จะทำได้)

ฉันมีโอกาสไปงานวันนัดพบแรงงานที่ มหาวิทยาลัยชื่อดังแห่งหนึ่ง วันนั้นอากาศร้อนมาก ผุ่นก็เยอะ ฟุ้งคลบไปหมด ยังคิดเลยว่าผุ่นจะเข้าไปอุดหลอดกลมตายงานนี้หรือเปล่า แล้วบริษัทจะรับผิดชอบชีวิตฉันไหม นั่งมองคุณผู้หญิงหลายคนเดินขวัไขว่หางานอยู่ตรงหน้า จนแอบนึกว่ากำลังนั่งชมแฟชั่นโชว์อยู่ในมุมใดมุมหนึ่งของเมือง

ปารีส (ตอนหน้าร้อนจัด) ซะอีก เสื้อผ้าหลากดีไซน์ถูกนำเสนอผ่านนางแบบ (หางาน) มือสมัครเล่นมากมาย ดู
ไปคูมาก็เพลินไปอีกแบบ

สักพัก มีผู้หญิงคนหนึ่งเดินอย่างมั่นใจมาก เข้ามาถามเกี่ยวกับตำแหน่งงาน แล้วบังเอิญบังเอิญทำของใส่รูปถ่าย
ที่อยู่ในมือตก หล่นก้มมันหยิบทันทีไม่มีรีรอ เท่านั้นแหละ เสื้อเนื้อบาง แขนกุด คอกกว้าง ตัวเก้เผยให้เห็น (- -)
หมดเลย แถมขอบเอวด้านหลังของกางเกงพิตยังร่นลงอีกด้วย หล่นไม่คิดแม้จะเอามือปิดคอเสื้อไว้ ฉันจะเอา
มือไปช่วยก็ไม่สะดวกนัก โชคดีที่เป็นเพศเดียวกันก็ยังพอให้อภัยได้บ้าง...แต่ถึงอย่างไร คะแนนภาพแรกของ
หล่นในสายตาของฉันก็ไม่ผ่านอยู่ดี

1 ชั่วโมงผ่านไป เธอคนเดิมเอาใบสมัครมาส่ง คราวนี้ไม่มีเหตุการณ์ชวนหวาดเสียวแต่อย่างใด ค่อยโล่งอก
หน่อย เมื่อเจอจากไป ฉันพลิกใบสมัครทันทีด้วยความอยากรู้อยากเห็น....ตกใจปนเสียดายเป็นที่สุดจบ
ประชาสัมพันธ์ เกรดสวยมากพอๆ กับหน้าตาที่คมขำของเธอ แล้วยังสมัครตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริการลูกค้า ที่
บริษัทกำลังต้องการด่วนอีกด้วย ทุกอย่าง Perfect อย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน

แต่ฉันไม่ลืมภาพแรกเมื่อ 1 ชั่วโมงที่แล้วขึ้น รับเข้าไป มีหวังลูกค้าของบริษัทต้องหัวใจวายแน่....ถ้าบังเอิญเธอ
ทำปากกา ตกบ่อยๆ เมื่อจินตนาการภาพจบ เครื่องหมายกากบาทก็ปรากฏชัดเจนมุมขวาของใบสมัครใบนั้น....
ไม่ได้ด่วนสรุปนะ แต่มันไม่ผ่านจริงๆ

อีก เหตุการณ์หนึ่งที่ประทับใจไม่ลืม ไม่น่าจะเป็นงานนัดพบแรงงานที่ไหน รู้แค่ หากทุกคนมีการเตรียมตัวและ
ระมัดระวังในการแสดงออกสักเล็กน้อย ภาพที่ออกมาก็จะดูดีอย่างไม่มีที่ติ

หญิงสาวคนหนึ่งเดินเข้ามาถาม เกี่ยวกับตำแหน่ง โปรแกรมเมอร์ ถามละเอียดมาก จนฉันนึกว่าต้องมาสมัครเอง
แน่ๆ เธอหายไปพักใหญ่ กลับมาพร้อมกับแฟนหนุ่มที่วางมาดข่มแฟนสาวในที เธอชี้ให้เขาดูคุณสมบัติตำแหน่ง
ที่บอร์ด ซึ่งตรงกับคุณสมบัติเขาซัวร์ เธอเลยบอกให้เขาสมัคร แต่แฟนหนุ่มสั่งเสียงแข็งให้เธอกรอกใบสมัครให้
(ตัดภาพกลับมา.....ฉันยังนั่งอยู่ตรงนั้น ไม่ได้หายไปไหน และไม่ได้เป็นอากาศธาตุด้วย แต่พวกเขาทำเหมือนไม่
เห็น) เธอทำท่าอึดอัดพองาม ขณะที่มือก็หยิบปากกาขึ้นมากรอก บ่นว่า “เขียนมาให้ทั้งวันแล้ว ทำไมไม่เขียนเอง
บ้างละ.....”

“ตายแล้ว!!!” ฉันทูทานในใจ พลังคิดต่อว่า “นี่มันอะไรกัน ให้แฟนรอกไบสมัครให้ตลอดงานเลยหรือ???”
อย่างนี้ไม่ต้องคิดมาทำงานเลย แค่รอกไบสมัครยังทำเองไม่ได้ โปรงโปรแกรมก็ไม่ต้องไปเขียนมันรอกที่
สำคัญ พวกเขามาแสดงกิริยาเยี่ยงนี้ให้เจ้าหน้าที่อย่างฉันเห็นเนีย ประมาทเกินไปซะแล้วน้องเอ๊ย!!!

ยังไม่จบแค่นี้รอก...พอรอกเสร็จ สาวน้อยผู้นำสารก็กากบาทเล็กๆ ไว้ในช่องลายเซ็นผู้สมัคร เลื่อนไบ
สมัครให้แฟนหนุ่มเซ็นชื่อ แล้วเธอก็ดึงมาเขียนชื่อจริงของแฟนข้างล่างลายเซ็นนั้นอีกครั้ง พร้อมกับแนบ
เอกสารประกอบต่างๆ ส่งให้ฉัน

อึ้งคะ...อึ้ง รับมาแบบงงๆ กับเหตุการณ์ที่เพิ่งผ่านไป คนเราเป็นไปได้จริงๆ ผู้ชายก็แย่ ผู้หญิงก็ยอมซะเหลือเกิน
แล้วอย่างนี้ บริษัทไหนจะตาถั่วรับเข้าไปทำงาน...เออ....แต่ถ้าสมัครทางอินเทอร์เน็ตก็ ไม่น่า????

นี่แค่ 2 เรื่องในหลายๆ เรื่องที่ได้พบ ยังเห็นภาพได้ชัดเจนขนาดนี้ การระมัดระวังกิริยาเพื่อรักษาภาพตัวเองยังมีอีก
เยอะ คิดว่าคุณคงพอจะนึกออก ที่สำคัญอย่าลืมว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลทุกคนกำลังจับตามองคุณอยู่ นั่นคืองาน
ของเขา ขอแบบกระซิบนิดหนึ่ง บางบริษัทเจ้าหน้าที่ที่มานั่งอยู่ตรงนั้น มีตำแหน่งสูงถึงผู้จัดการหรือ
ผู้อำนวยการฝ่ายเชี่ยวชาญ ถ้าภาพแรกของคุณออกมาดีเข้าตาเขา ก็ไม่น่าที่คุณจะถูกเชิญสัมภาษณ์งานรอบแรก...
หรือรอบสุดท้ายในวันนั้นเลยก็ได้

ดังนั้น ห้ามประมาทเด็ดขาด

.....

จาก....กลยุทธ์เด็ด คิวงานดี ชีวิตนี้ไม่มีตะฝุ่น โดย

ปณิฏดา สังข์แก้ว